УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 28.11.2018.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

2.11.2018. Наставно-научно веће Филолошког факултета
Одлуком бр. 2982/1 од 02.11.2018. године Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта Смиљане Ристић Бојанић, мастера, за израду докторске дисертације на тему „Проучавање деминуције у турском језику с творбеног, семантичког и прагматичког аспекта“.

Одлуком Научно-наставног већа Филолошког факултета
Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Мирјана Теодосијевић, редовни професор за предмет Турски језик и књижевност, ужа научна област Туркологија. Изабрана је 21. јуна 2005. године.
2. Др Ксенија Ајкут, ванредни професор за предмет турски језик и књижевност, ужа научна област Туркологија. Изабрана је 27.11.2012. године.
3. Др Октај Ахмед, редовни професор за предмете Морфологија турског језика и синтакса турског језика Филолошког факултета „Блаже Конески“ Универзитета „Кирил и Методиј“ у Скопљу. Ужа научна област Туркологија. Изабран је 30.04.2015. године.
4.
5.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Смиљана Ристић Бојанић рођена је 22. априла 1983. године у Београду, где је завршила основну школу, а потом и Музичку гимназију „Стеван Ст. Мокрањац“ (смер: Теорија музике). Године 2001. уписала се на Групу за турски језик и књижевност Филолошког факултета у Београду. Дипломирала је 21.06. 2006. године са средњом оценом 8,81 (средња оцена из стручних предмета: 9,27). Године 2004. добила је двомесечну стипендију Владе Републике Турске за похађање курса турског језика у истамбулском огранку Центра за наставу турског језика TÖMER при Анкарском универзитету који је успешно завршила. Године 2005. је као стипендиста Универзитета Билкент у Анкари похађала и завршила курс из глотодидактике: Методика и техника наставе турског језика (Türkçe ÖğretimiMetodveTeknikleri). Академске 2007/2008. године уписала је мастер студије на Филолошком факултету у Београду. Након положених испита са просечном оценом десет (10.00), 26.03.2010. године одбранила је мастер рад на тему „Чланци проф. др Хамзе Зулфикара у часопису *TürkDili*“ са оценом десет. После стеченог звања магистра уписала је докторске студије на Филолошком факултету. (модул: језик). Смиљана Ристић Бојанић је од децембра месеца 2006. године радила као сарадник у

настави (као мастер студент и докторанд) на Групи за турски језик и књижевност, где је држала часове вежбања на првој и другој години из Турског језика, Савременог турског језика Г1-Г4 и Савременог турског језика П1-П4. Од јануара 2009. године била је хонорарно запослена као асистент аташеа за културу и туризам у Канцеларији за културу и туризам при Амбасади Републике Турске у Београду. Два пута (2010. и 2011. године) је учествовала на семинарима едукације на пољу културе и туризма које организује Министарство културе и туризма Републике Турске што јој је веома користило да усаврши како своје знање турског језика тако и да продуби своје знања из области турске културе и књижевности. У звање асистента за ужу област Туркологија – предмет турски језик и књижевност изабрана је 1.09.2012. године. Од октобра 2013. до јануара 2015. године била је на породиљском одсуству. Смиљана Ристић Бојанић држи вежбања из граматике Турског језика и Савременог турског језика на првој, трећоји и и четвртој години.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

„Питања правописа савременог турског језика", Komunikacija i kultura online, година VI, бр. 6, 2015.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Смиљана Ристић Бојанић, мастер, испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

За ментора је предложен/а др Мирјана Теодосијевић, редовни професор за предмет Турски језик и књижевност Филолошког факултета у Београду, Катедра за оријенталистику.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. *Turski jezik u svakodnevnoj komunikaciji,* Beograd 2004, 329 стр; 24 cm
2. *Место и значај персијске односне заменице ki у турском језику,* Српскијезик, број 9/1-2, година VIII, Београд 2004, 285-292 /rezime na engleskom/
3. *Türk Dili Öğreniminde Sırp Öğrencilerinin Karşılaştıkları Zorluklar,* IV. Uluslararası Türk Dili Kurultayı Bildirileri II. 24-29 Eylül 2000, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu. Türk Dil Kurumu Yayınları: 856/II, Ankara, 2007. str. 1749-1756.
4. *Problemprevođenjasrpskihodnosnihrečenicanaturskijezik,* I. Uluslararası Balkan Türkolojisi Sempozyumu Bildirileri, 28-30 Eylül 2001, Prizren, 2006,
5. *Турски свет: Турци и турски језици,* Сусрети народа и култура. Међународни тематски зборник. People and Cultures in Contact. Thematic Collection of Papers of International Significance, Косовска Митровица, 2015, стр. 361-369

Комисија сматра да проф. др Мирјана Теодосијевић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Туркологија

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

„Проучавање деминуције у

турском језику с творбеног,
семантичког и прагматичког
аспекта“

Комисија закључује да је радни назив тезе прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. предмета (проблема)
истраживања

Опис теме:
Предмет научног истраживања докторске дисертације биће проучавање система деминуције у турском језику и осветљавање ове творбено-семантичке категорије кроз опис и анализу карактеристика и специфичности употребе деминутива и других изведеница са деминутивним суфиксима. Предмет докторске дисертације обухвата проучавање различитих лингвистичких аспеката деминуције у савременом турском језику. Деминутивно образоване именице имају широку употребу, како у језику савремене комуникације (чак и у свечаном говору), тако и у књижевном. И један и други обилују примерима употребе деминутива у свим његовим значењима, што се одређује контекстом. С обзиром на то да према морфолошкој квалификацији турски спада у аглутинативне језике, у раду ће бити утврђени сви деминутивни суфикси који се додају на мотивне речи и модификују њихово значење. Изведенице са модификационим творбеним значењем ће се анализирати са морфофонолошког, синтаксичког, семантичког и прагматичког аспекта.

Језички корпус на коме ће се радити истраживање обухвата грађу из савременог књижевног и разговорног језика, речнике турског језика, књижевна дела савремене турске књижевности (од Републиканског периода до данас), примере из дечје књижевности, некњижевне текстове, публицистичке текстове, примере из разговорног дискурса, различите изворе са интернета и натписе са друштвених мрежа.

Тема ће бити сагледана из угла савремених истраживања о деминуцији. Проблематика која је у основи ове дисертације до сада није била предмет посебног истраживања код нас.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 117 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

1. Ahmed Oktay. (2008). *Voved vo morfologija na turskiot jazik.* Skopje: Filološki fakultet Blaže Koneski.
2. Aksan, Doğan. (1981). *Sözcük Türleri I.* Ankara: TDK Yayınları.
3. Aksan, Doğan. (2006). *Türkçenin Sözvarlığı.* Ankara: Engin Yayınevi.
4. Aktunç, Hulki. (2002). *Büyük Argo Sözlüğü.*İstanbul.
5. Aslan, Sema. (2002). Türkiye Türkçesinde Küçültme ve Pekiştirme Kavramları ve -CIk Eki Üzerine. *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi. C: 2002/I, S: 603.* Ankara: TDK Yayınları. 224-228.
6. Austin, John. (1962). *How to Do Things With Words.* London: Oxford University Press.
7. Aykut, Ksenija. (2011). *Kontrastiranje turskog i srpskog jezika.*Lapovo: Kolor Pres.
8. Bajraktarević, Fehim. (1962). *Osnovi turske gramatike.*Beograd: Naučna knjiga.
9. Bakšić Sabina. (2012). *Strategije učtivosti u turskom jeziku.*Sarajevo: Filozofskifakultet

Univerziteta u Sarajevu.

10.Balyemez, Sedat. (2015). + CA Ekİ, Sıfatın Anlamını Güçlendirir mi?. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi, 4(3)*. 899-917.

11.Banguoğlu, Tahsin. (1957). Türk Grameri İçin Monografiler: II - Türkçede Benzerlik Sıfatları. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı - Belleten 5*. Ankara: TDK. 13-27.

12.Banguoğlu, Tahsin. (2004). *Tükçenin Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

13.Belić, Aleksandar. (2000). O istorijskom razvitku slovenskih deminutivnih i amplifikativnih sufiksa. *Izabrana dela Aleksandra Belića, tom II.* Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva. 9–76.

14.Belić, Aleksandar. (2000). Priroda i poreklo imenica subjektivne ocene. *Izabrana dela Aleksandra Belića, tom II.* Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva. 77–81.

15.Bingölçe, Filiz. (2001). *Kadın Argosu Sözlüğü.*Metis Yayınları.

16.Bjelanović, Živko. (2007). Hipokoristik kao oznaka za tvorbeni način i kao oznaka za vrstu značenja. *Folia onomastica Croatica, (15).* 1-14.

17.Bozkurt, Fuat. (1995). *Türkiye Türkçesi*. İstanbul: Cem Yayınevi.

18.Bugarski, Ranko. (1991). *Uvod u opštu lingvistiku.* Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

19.Čaušević, Ekrem. (1996). *Gramatika suvremenoga turskog jezika.*Zagreb: Hrvatska sveučlišna naklada.

20.Čomski, Noam. (1984). *Sintaksičke strukture.* (prev. B. Jovanović). Novi Sad: Dnevnik i Književna zajednica Novog Sada.

21.Ćorić, Božo (2015). O daljoj deminuciji u srpskom jeziku.*Manjšalnice v slovanskih jezikih: oblika in vloga*.Maribor: Filozofska fakulteta, Mednarodna založba Oddelka za slovanske jezike in književnosti. 74-87.

22.Ćorić, Božo (2008). *Tvorba imenica u srpskom jeziku.* Beograd: Društvo za srpski jezik i književnost Srbije.

23.Çifçi, Selcen. (2016). Türkiye Türkçesinde Benzerlik İşleviyle Kullanılan Ekler. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 9 (26).*

24.Daničić, Đuro. (1860). Srpska deminucija i augmentacija. Beograd: *Glasnik Društva srbske slovesnosti XII*. 474-499

25.Demirci, Kerim. (2017). *Türkoloji İçin Dilbilim. Konular Kavramlar Teoriler.* Ankara: Anı Yayımcılık.

26.Deny, Jean. (1941). *Türk Dili Grameri: Osmanlı Lehçesi.* (prev.: A. U. Elöwe). İstanbul: Maarif Matbaası.

27.Dešić, Milorad. (1987). Eufemizmi. *Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku, XXX/1*.Novi Sad: Matica srpska. 161-168.

28.Dilçin, Cem. (2014). *Adlar Sözlüğü.* İstanbul: Türkiye İş Bankası, Kültür Yayınları.

29.Đinđić, Slavoljub. (2012). *Udžbenik turskog jezika.* Beograd: Zavod za udžbenike.

30.Dizdaroğlu, Hikmet. (1962). *Türkçede sözcük yapma yolları.*Ankara Üniversitesi Basımevi.

31.Doğan, D. Mehmet. (2003). *Büyük Türkçe Sözlük.*Ankara: Vadi Yayınları.

32.Đorđević, Radmila. (1989). *Kontrastivna gramatika imeničke grupe.*Beograd: Naučna knjiga.

33.Đorđević, Radmila. (2004). *Uvod u kontrastiranje jezika.*Beograd: Filološki fakultet.

34.Dragićević, Rajna. (2001). *Pridevi sa značenjem ljudskih osobina u savremenom srpskom jeziku: tvorbena i semantička analiza.*Beograd: Institut za srpski jezik SANU.

35.Dragićević, Rajna. (2007). *Leksikologija srpskog jezika.*Beograd: Zavod za udžbenike.

36.Dressler, W. U., & Merlini Barbaresi, L. (2001). *Morphopragmatics of diminutives and augmentatives. Perspectives on Semantics, Pragmatics, and Discourse.* Amsterdam: John Benjamins, 43-58.

37.Dressler, W. U., & Barbaresi, L. M. (2011). *Morphopragmatics: Diminutives and intensifiers in Italian, German, and other languages (Vol. 76).* Walter de Gruyter.

38.Đukanović, Marija. (1969). *Kroz tursku narodnu poeziju.* Beograd: Filološki fakultet Beogradskog Univerziteta.

39.Đurić, Radmila. (2004). Deminutivni sufiksi u srpskom i njihovi prevodni ekvivalenti u engleskom jeziku [Diminutive Suffixes in Serbian and Their Equivalents in English]. *Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku, 47(1-2).* Novi Sad: Matica srpska. 147-164.

40.Ediskun, Haydar. (1988). *Türk Dilbilgisi.* İstanbul: Remzi Kitabevi.

41.Eker, Süer. (2015). *Çağdaş Türk Dili.*Ankara: Grafiker Yayınları.

42.Ercilasun, Ahmet Bican. (1984). *Kutadgu Bilig Grameri.* Ankara: Gazi Üniversitesi.

43.Ercilasun, Ahmet Bican. (2004). *Türk Dili Tarihi.*Ankara: Akçağ Yayınları.

44.Ergin, Muharrem. (2013). *Türk Dil Bilgisi.* İstanbul: Bayrak Basım/Yayın/Tanıtım.

45.Gabain, A. V. (1995). *Eski Türkçenin Grameri* (çev. Mehmet Akalın). Ankara: TDK.

46.Gencan, Tahir Nejat. (2007). *Dilbilgisi.* İstanbul: Tek Ağaç Eylül Yayıncılık.

47.Göksel, Aslı. Kerslake, Celia. (2005). *Turkish: A Comprehensive Grammar.* London And New York: Routledge.

48.Golubović Brejk, Ksenija. (2003).*Proparticipi – ključ turske sintakse.*Beograd: Zadužbina Andrejević.

49.Golubović Brejk, Ksenija. (2007). *Turske postpozicije – »reči bez značenja«.* Beograd: Zadužbina Andrejević.

50.Gortan-Premk, Darinka. (2004). *Polisemija i organizacija leksičkog sistema u srpskome jeziku.*Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

51.Grickat, Irena (1995). O nekim osobenostima deminucije. *Južnoslovenski filolog 51.* Beograd: Institut za srpski jezik SANU. 1-30.

52.Grickat, Irena. (1955). Deminutivni glagoli u srpskohrvatskom jeziku. *Južnoslovenski filolog XXI, knj. 1–4.* Beograd: Institut za srpski jezik SANU. 45–96.

53.Grickat, Irena. (1961). Prilozi i njihov odnos prema pridevima i pridevskim značenjima. *Naš jezik XI, sv. 3–4.* Beograd. 69–80 (sv. 3) i 78–89 (sv. 4).

54.Gülsevin, Güler. (1997). *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler.*Ankara: TDK.

55.*Güncel Türkçe Sözlük.* Türk Dil Kurumu. onlajn rečnik

56.Hadžiefendić, Remzija. (1990). Deminucija i augmentacija u sistemu semantičkih kategorija. *Književni jezik 19/1.* Sarajevo: Odsjek za južnoslovenske jezike Filozofskog fakulteta u Sarajevu i OOUR Institut za jezik, RO Institut za jezik i književnost u Sarajevu. 29-33.

57.Hadžiefendić, Remzija. (1991). Odnos između kvantifikacije i deminucije / augmentacije u srpskohrvatskom jeziku. *Književni jezik 20/1-2.* Sarajevo: Odsjek za južnoslovenske jezike Filozofskog fakulteta u Sarajevu i OOUR Institut za jezik, RO Institut za jezik i književnost u Sarajevu. 111-117.

58.Hatiboğlu, Vecihe. (1974). *Türkçenin Ekleri.* Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

59.Hengirmen, Mehmet. (2002). *Türkçe Dilbilgisi.* Ankara: Engin Yayınevi.

60.Hepçilingirler, Feyza. (2007). *Türkçe "Off".* İstanbul: Everest Yayınları.

61.Hepçilingirler, Feyza. (2016). *Türkçe Dilbilgisi Öğretme Kitabı.*İstanbul: Everest Yayınları.

62.Ivić, Milka. (2007). O odnosima između prideva i priloga. *Naš jezik XXXVIII/1– 4.* Beograd. 9–13.

63.Jovanović,Vladan.(2010). *Deminutivne i augmentativne imenice u srpskom jeziku.*Beograd: Institut za srpski jezik SANU.

64.Jurafsky, Dan. (1996). Universal tendencies in the semantics of the diminutive. *Language, Vol. 72, No. 3.* Linguistic Society of America. 533-578.URL: http://www.jstor.org/stable/416278

65.Karademir, Fevzi. (2007). *Türk halk bilmecelerinin yapı, dil ve üslup özellikleri.*Dicle Üniversitesi. (neobjavljena doktorska teza)

66.Karahan, Leylâ. (2007). *Türkçede Söz Dizimi.*Ankara: Akçağ Yayınları.

67.Katunar, D. (2013). Deminutivi na djelu: kognitivnolingvistička analiza deminutivnih glagola tvorenih sufiksacijom u hrvatskome. *Suvremena lingvistika, 39(75).* 1-23. Preuzeto s https://hrcak.srce.hr/105494

68.Ketrez, F. Nihan and Ayhan Aksu-Koç (2007). The (scarcity of) diminutives in Turkish child language. *The Acquisition of Diminutives: A Cross-Linguistic Perspective.* John Benjamins. DOI:10.1075/lald.43.12ket

69.Kızılkaya, Yakup. (2017). Türk ve Arap Dilinde Küçültme (TASĞİR). Turkish Studies. Volume 12/7, p. 215-232 DOI Number: http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11545

70.Klajn, Ivan. (2003). *Tvorba reči u savremenom srpskom jeziku. Drugi deo. Sufiksacija i konverzija.*Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

71.Koç, Nurettin. (1990). *Yeni Dilbilgisi.* İnkilap Kitabevi.

72.Кононов, А. Н. (1956). *Грамматика современного турецкого литературного языка.*Изд-во Академии наук СССР.

73.Kononov, A. N. (1968). İsimlerin ve Sıfatların Küçültme Şekilleri ve Söz Yapımı. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten, 16.* 81-88.

74.Korkmaz, Zeynep. (2010). *Gramer Terimleri Sözlüğü.* Ankara: TDK Yayınları.

75.Korkmaz, Zeynep. (1995). Türk Dilinde +ÇA Eki ve Bu Ek İle Yapılan İsim Teşkilleri Üzerine Bir Deneme. *Türk Dili Üzerine Arastırmalar, 1. C.* Ankara: TDK Yayınları. 12-84.

76.Korkmaz, Zeynep. (2009). *Türkiye Türkçesi Grameri. Şekil Bilgisi.* Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

77.Korkmaz, Zeynep. (2000). *Türkçede Eklerin Kullanış Şekilleri ve Ek Kalıplaşması Olayları.*Ankara: TDK Yayınları.

78.Kristal, Dejvid. (1986). *Enciklopedijski rečnik moderne lingvistike.* Beograd: Nolit.

79.Kristal, Dejvid. (1995). *Kembrička enciklopedija jezika.*Beograd: Nolit.

80.Lewis, Geoffrey. (1999). *The Turkish Language Reform: A Catastrophic Success.* Oxford: Oxford University Press.

81.Lewis, Geoffrey. (2000). *Turkish Grammar.* Second Edition. New York: Oxford University Press.

82.Novak, Kristian. Barbara Štebih Golub. (2016). Značenja umanjenica u kajkavskome hrvatskome književnom jeziku. *FLUMINENSIA: časopis za filološka istraživanja, 28 , br. 1.* 57-68.

83.Peco, Asim i Živojin Stanojčić (1972). *Enciklopedijski leksikon Mozaik znanja: Srpskohrvatski jezik. Tom 1* — 1. izd. Beograd: Interpres.

84.Piper, Predrag. Klajn, Ivan. (2013). *Normativna gramatika srpskog jezika.*Novi Sad: Matica srpska.

85.Prćić, Tvrtko. (2008). *Semantika i pragmatika reči.*Novi Sad: ITP Zmaj.

86.Püsküllüoğlu, Ali. (2014). *Türkçe Sözlük*. Ankara: Arkadaş Yayınevi.

87.Püsküllüoğlu, Ali. (2004). *Türkçenin Argo Sözlüğü.*Ankara: Arkadaş Yayınevi.

88.Radić, Prvoslav. (2001). *Turski sufiksi u srpskom jeziku (s osvrtom na stanje u makedonskom i bugarskom).*Beograd: Institut za srpski jezik SANU.

89.Ristić, Stana. (2004). *Ekspresivna leksika u srpskom jeziku (teorijske osnove i normativno-kulturološki aspekti).* Monografije Instituta za srpski jezik SANU 1. Beograd: Institut za srpski jezik SANU.

90.Ristić, Stana. (2009). *Modifikacija značenja i leksički modifikatori u srpskom jeziku.*Beograd: Institut za srpski jezik SANU.

91.Ristić, Stana. (2012). *O rečima u srpskom jeziku: Tvorbeni i leksikografsko-leksikološki aspekti.*Beograd: Institut za srpski jezik SANU.

92.Simeon, Rikard. (1969). *Enciklopedijski rječnik lingvističkih naziva I, A-O.*Zagreb: Matica Hrvatska.

93.Stanojčić Živojin, Ljubomir Popović. (2014). *Gramatika srpskog jezika: za gimnazije i srednje škole.*Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

94.Stevanović, Mihailo. (1975). *Savremeni srpskohrvatski jezik I.* Beograd: Naučna knjiga.

95.Stijović, Rada. (1983). Prefiksacija prideva u srpskohrvatskom književnom jeziku. *Zbornik za filologiju i lingvistiku, XXVI / 1.* Novi Sad: Matica Srpska.

96.Swift, Lloyd. (1963). *A Reference Grammar of Modern Turkish.* Indiana University, Bloomington, Mouton and Co. The Hague.

97.Šabanović, Hazim. (1944). *Gramatika turskog jezika: s vježbenicom, čitankom i rječnikom.*Sarajevo: HAK-Knjižara H. Ahmeda Kujundžića.

98.Šehović, Amela. (2015). Pragmatički aspekti deminucije u svakodnevnoj komunikaciji (sa osvrtom na tvorbena obilježja deminutivnih imenica). *Manjšalnice v slovanskih jezikih: oblika in vloga*. Maribor: Mednarodna založba Oddelka za slovanske jezike in književnosti, Filozofska fakulteta, Univerza v Mariboru. 375-385.

99.Škaljić, Abdulah. (1985). *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku.*Sarajevo: Svjetlost.

100.Tekin, Talat. (1968). *A Grammar of Orkhon Turkic*. Bloomington: Indiana University; The Hague: Mouton and Co.

101.Teodosijević, Mirjana. (1995). *Jezik Fazila Husnija Daglardže s osvrtom na pokret jezičkog purizma u Turskoj. Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın Dili – Türkçede Özleştirme Akımına Bir Bakış.* Monografije Filološkog fakulteta Beogradskog univerziteta, knj. LXIX. Beograd: Filološki Fakultet Univerziteta u Beogradu.

102.Teodosijević, Mirjana. (1997). *Izbor iz savremene turske proze.*Beograd: Foto futura.

103.Teodosijević, Mirjana. (2004). *Turski jezik u svakodnevnoj komunikaciji.*Beograd: Čigoja štampa.

104.Timurtaş, Faruk K. (1991). *Osmanlı Türkçesi Grameri; Eski Yazı ve İmlâ, Arapça, Farsça, Eski Anadolu Türkçesi.*İstanbul.

105.Timurtaş, Faruk K. (1998). *Osmanlı Türkçesine Giriş.*İstanbul: Alfa.

106.Tosun, İbrahim. (2010). Türkiye Türkçesinde +CA Ekinin Kullanım ve Anlam Çeşitliliği. *Turkish Studies, Volume 5/4 Fall 2010.* 1472-1486.

107.*Türkçe Sözlük 1-2.* (1998). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

108.*Türkçe-Sırpça Sözlük.* (1997). Hazırlayanlar: Prof. Dr. S. Đinđić, Doç. Dr. M. Teodosijević, Prof. Dr. D. Tanasković. Ankara: Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Türk Dil Kurumu Yayını: 689.

109. Usta, Halil İbrahim. (2010). Sözlükçülük ve sözlük araştırmacılığı. *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi, 7(2).* Ankara. 92-101.

110. Veljković Stanković, Dragana (2011): *Reči subjektivne ocene u nastavi srpskog jezika i književnosti.* Beograd: Filološki fakultet.

111. Wierzbicka, Anna. (2003). *Cross-cultural pragmatics.* Walter de Gruyter Inc.

112. Wierzbicka, Anna. (1996). *Semantics: Primes and universals: Primes and universals.* Oxford University Press, UK.

113. Zengin, Dursun. (2001). Ortaöğretim ve Üniversitedeki Ögrencilerle Adlar Üzerine Bir Anket. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakütesi Dergisi 41, 1.* 69-93.

114. Zeyrek, Deniz. (2001). Politeness in Turkish and its linguistic manifestations. *Linguistic politeness across boundaries. The case of Greek and Turkish.* Amsterdam: Benjamins Publ. Co. 43-73.

115. Žugić, Radmila. (2015). Semantička analiza pridevskih deminutiva u prizrensko-timočkim govorima srpskoga jezika. *Jezikoslovni zapiski, volume 21, issue 2,* 135-147. URN:NBN:SI:doc-IGR8YZDC from http://www.dlib.si

116. Žugić, Radmila. (2015). Tvorba pridevskih deminutiva u prizrensko-timočkim govorima srpskog jezika i bugarskom jeziku. *Jezikoslovni zapiski, volume 21, issue 1.* 137-150. URN:NBN:SI:doc-H4O1JOCQ from http://www.dlib.si

117. Zülfikar, Hamza. (1991). *Terim Sorunları ve Terim Yapma Yolları.* Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

4. циљеви истраживања

Циљеви

Примарни циљ овог истраживања јесте да се утврде све карактеристике деминутивних облика у турском језику и да се њихова употреба поткрепи примерима из писаних и усмених извора. Будући да је деминуција у турском језику раширена појава, циљ нам је да осветлимо виталност употребе деминутива у савременом језику и да укажемо на њихову полисемичност, то јест различита значења деминутива: на право значење (денотативно: умањен основни појам, мањи степен својства), хипокористичко и експресивно (конотативно; позитиван или негативан субјективни став) и формално деминутивно значење (лексикализација и терминологизација деминутива).

Хипотезе

Полазна хипотеза јесте да су деминутивно образоване творенице веома заступљене у савременој комуникацији у турском језику тако да деминутивност често представља и преводилачки изазов. Детаљном лингвистичком анализом требало би да се потврди хипотеза да су деминутиви и хипокористици у великој мери везују за разговорни дискурс; да су придевски (и прилошки) деминутиви најфреквентнији, да именички деминутиви имају најчешћу употребу у обраћању и лексикализацији; а да се хипокористици најчешће јављају у обраћању, затим у „мајчинском говору", дечијој писаној књижевности, као и у жаргону.

5. очекивани резултати

Докторска дисертација ће омогућити да се стекне целовита и научно заснована слика деминуције у савременом турском језику, што ће допринети унапређењу наставног процеса и нивоа знања студената. С обзиром на то да су деминутиви у турском језику до сада проучавани углавном у вези са творбом речи, анализом примера ће се показати улога употребе деминутивних форми у богаћењу израза и тумачења у савременом језику. Контрастивном анализом турских и српских деминутивних изведеница омогућиће се детаљнији и прецизнији опис језичке грађе, чиме ће се умногоме олакшати процес

усвајања деминутивних облика.

6. план рада

Рад на докторској дисертацији подразумева неколико етапа. Први део рада представљаће увод у којем ће бити изложени предмет и циљ рада, као и методологија истраживања. Након тога ће бити пружен увид у теоријску литературу о деминуцији, представиће се појам деминуције и извршити преглед теоријског проучавања деминуције и деминутивних (и хипокористичких) суфикса у турском језику.

Средишњи део рада биће усредсређен на анализу творбене структуре деминутива кроз осврт на творбени систем и творбу речи у турском језику: формалну анализу појединачних творбених форманата, морфофонолошких процеса, гласовних алтернација на морфемском споју при суфиксацији (вокална и консонантска хармонија, губљење сугласника, додавање вокала и др.), као и на акцентуацију. С аспекта деривације биће анализиране врсте мотивних речи као и врсте деминутивних изведеница, појава промене класе речи, укалупљивање и супстантивирање.

Након тога ће се анализирати спојивост творбене основе и деминутивних творбених форманата са семантичког аспекта. Семантичка анализа ће пружити увид у широк спектар различите семантичке реализације (значења) деминутивних твореница. Поред примарног, денотативног значења, у засебној целини анализом ће бити обухваћена и конотативна сфера деминутива, у којој се реализују позитивна или негативна субјективна оцена, дакле хипокористичност, благонаклоност, фамилијарност, симпатија, умиљавање, пејоративност, иронија, и сл. Засебну целину чиниће опис улоге деминутивних суфикса и њихове продуктивности на пољу лексикализације и терминологизације добијених твореница.

Следећа целина ће пружити проучавање комуникативне функције деминутива са прагматичког аспекта. У овом поглављу ће акценат бити стављен на говорни језик и језик свакодневне комуникације, где се деминутиви реализују у разним комуникативним ситуацијама и различитим говорним чиновима (језичким средствима се умањује, то јест ублажава наметање или притисак на саговорника, наглашава се солидарност, врши се одобровољавање или охрабривање саговорника, додворавање, постиже се илокутивни ефекат, уноси се еуфемистичка црта, јавља се самообмањивање). У наредном одељку биће речи о стању и улози деминутивно-хипокористичких суфикса у дијалектима и нестандардном језику, у облику колоквијализама, вулгаризама, еуфемизама и жаргонизама. Посебан део ће бити посвећен и деминутивно-хипокористичким суфиксима за грађење деминутива - хипокористика личних имена.

У засебном поглављу кандидаткиња ће покушати да узимајући у обзир семантичку, стилску и прагматичку диференцијацију деминутивних облика, предложи начине транспозиције турских деминутивних твореница у српски језик. Показаће се различите преводилачке технике и преводне трансформације у покушају да се што верније пренесу нијансе значења с једног језика у други.

На крају следи закључак, у којем ће се сумирати резултати истраживања, као и списак литературе коришћене при изради дисертације.

7. методе истраживања

При изради докторске дисертације биће коришћене све методе које могу помоћи да се осветли предмет истраживања, а пре свега метода класификације и метода дескрипције која се заснива на опису репрезентативних примера деминутивних изведеница у савременом турском језику. Такође, применом методе контрастивне анализе указаће се на сличности и разлике у оквиру система деминутива у турском и српском језику, као и на преводне технике ове категорије са турског на српски језик. .

VII	ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ
КАНДИДАТ А:	Смиљана Ристић Бојанић
НАПОМЕНА:	Кликните да бисте почели унос текста.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Смиљана Ристић Бојанић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области туркологије и лингвистике.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Смиљане Ристић Бојанић и предложене теме докторске дисертације **„Проучавање деминуције у турском језику с творбеног, семантичког и прагматичког аспекта**“а да се за ментора именује **др Мирјана Теодосијевић, редовни професор Филолошког факултета** у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1.

Др Мирјана Теодосијевић, редовни професор

2.

Др Ксенија Ајкут, ванредни професор

3.

Др Октај Ахмед, редовни професор

4.

5.